

پرویز کرمی*

حمایت از تولید داخلی وظیفه همه ماست

دبیرکل دومین جشنواره فرهنگی هنری ایران ساخت نوشت: ورشکستگی تولیدکنندگان داخلی معضلات اجتماعی، فرهنگی بسیاری را نیز به دنبال دارد. کافی است پای درد دل کارگران بیکار شده و تولیدکنندگان ورشکسته بنشینیم تا بفهمیم بی‌اعتنایی «ما» مصرف‌کنندگان به تولیدات داخلی چه ضربه‌های مهلکی به بدنه جامعه می‌زند، بنابراین هم حاکمیت و هم مردم باید از تولید کالای داخلی حمایت کنند.

به عنوان شهروندان ساده وظیفه خود می‌دانیم از ایران ساخت حمایت کنیم و از این طریق اقتصاد و بازار کار و معیشت هموطنان مان را رونق بخشیم. در این میان اگرچه پیچیدگی‌هایی هم در کار است، اما مناسبت‌های ساده و قابل فهمی حکم فرماست. مادامی که تولیدکنندگان نتوانند برای محصولات خود بازار مطمئن و گرمی دست و پا کنند، کار کارخانه را هم نمی‌توانند پیش ببرند. به بیان ساده‌تر آسمان یا دولت بر سر تولیدکنندگان ایران زر فرو نمی‌فرستد و تصنعی و نمایشی چراغشان را روشن نگه نمی‌دارد. اینها اگر نتوانند اجناس خود را در بازار بفروشند، خیلی زود دچار رکود و ورشکستگی می‌شوند. احتیاجی ندارد متخصص اقتصاد باشیم تا بفهمیم ورشکستگی یک کارخانه متوقف در خود کارخانه نمی‌ماند. مناسبات اقتصادی جامعه عین ظروف مرتبطه به هم وصلند و یک اتفاق مثبت یا منفی در یکجا در جاهای دیگر هم اثر می‌گذارد. ورشکستگی تولیدکنندگان داخلی معضلات اجتماعی، فرهنگی بسیاری را نیز به دنبال دارد. کافی است پای درد دل کارگران بیکار شده و تولیدکنندگان ورشکسته بنشینیم تا بفهمیم بی‌اعتنایی ما مصرف‌کنندگان به تولیدات داخلی چه ضربه‌های مهلکی به بدنه جامعه می‌زند. از آن طرف حمایت هدفمند و هوشیارانه ما از تولیدات داخلی می‌تواند قدرت و قوت جامعه را افزون کند، همچنین اعتمادبه‌نفس عمومی ما را در مواجهه با دنیای امروز بالا ببرد و حتی قدرت سیاسی کشور را چند برابر کند. در زمینه‌های دفاعی نیز آنجا که ما با اتکا به نیروی متخصصان ایرانی و با هنرمندی و درایت جوانان متعهد کشور سلاح می‌سازیم، واجد قدرتی می‌شویم که هم حس دفاع از وطن را در وجودمان قوت می‌بخشد و هم پیوند ما را با آرمان‌های اصلی انقلاب محکم‌تر می‌کند.

البته ما برای بالا بردن توان دفاعی در مراجعه به بازارهای بین‌المللی محذوریتی نداریم بلکه این استکبار جهانی است که جلوی مجهز شدن نظامی کشور را می‌گیرد و بر همین مبنا پرواضح است که اگر دستش برسد، جلوی دیگر معاملات اقتصادی ما را با دنیا می‌گیرد. اصلا معنی اصلی تحریم همین است که در چشم استکبار موشک و غذا و لباس فرق زیادی با هم ندارند و همانطوری که کشورها را از فروش سلاح منع می‌کند، از فروش کالای معمولی نیز منع می‌کند. اینجاست که خودکفایی به معنای اقتصادی - سیاسی لفظ ضرورت پیدا می‌کند و ما را بر آن می‌دارد تا از میزان وابستگی مان به دنیا کم کنیم. یادمان باشد که به خاطر حضور نابه‌جای نظام سلطه در همه عرصه‌ها، وابستگی اقتصادی ما به دنیا می‌تواند تبدیل به اهرم فشاری شود که آمریکایی‌ها به توسط آن بر جمهوری اسلامی تنگ بگیرند و در امور

اخلال کنند. از اینجاست که معنی حمایت از تولید داخلی و ایران ساخت وسعت می‌یابد و می‌تواند جایگاه بین‌المللی ما را ارتقا دهد. به هر حال نگاه دنیا به کشوری مقتدر و متکی به خود متفاوت است با کشوری وابسته و متکی به بیگانه. منظور اینکه با همین یک کار، یعنی حمایت از تولید داخل می‌توانیم به موفقیت‌های بی‌شماری نائل شویم. هم به اقتصاد و رفع بیکاری و شکستن رکود کمک می‌کنیم، هم وحدت ملی و میزان همبستگی و اقتدار مردمی را افزایش می‌دهیم و هم موقعیت سیاسی را چه در داخل و چه در عرصه‌های بین‌المللی استحکام می‌بخشیم. موفقیت‌های فرهنگی و اجتماعی نیز بر این اقدام خیرخواهانه مترتب است که بر مبنای نگاه دینی - عقیدتی ما می‌تواند رضایت پروردگار را در پی داشته باشد و شایسته اجر اخروی.

اما توضیح چند نکته و یادآوری وظیفه هر کدام از ارکان دخیل در امر تولید ملی و حمایت از کالای ایرانی ضروری است. باید بدانیم که سه رکن در این مهم دخالت مستقیم دارند و حضور موثرشان می‌تواند سطح حمایت را تغییر دهد. اول اینکه حاکمیت و دولت موظف است به لحاظ اقتصادی، قانونی و فرهنگی زمینه را برای حضور تولیدکنندگان داخلی و کالا و خدمات ایران فراهم آورد. در اینجا همه قوا باید تلاش کنند تا موانع حقوقی و قانونی را از سر راه تولیدکنندگان بردارند و دولت نیز باید با محدود کردن واردات خود و جلوگیری از قاچاق کالا عرصه را برای بازاریابی کالای ایرانی باز کند.

طبیعی است که در شرایطی که تولید داخل هنوز به آن قوام و دوام جهانی نرسیده توان رقابت با تولیدکنندگان دنیا را ندارد و چه بسا در همان بدو امر بازی را واگذار کند. لذا دولت و حاکمیت باید از او به قدر وسع حمایت کند و نسبت به تقویت او بکوشد. دومین رکنی که می‌تواند اعتبار تولید داخلی را افزون کند، خود تولیدکننده است. او با بالا بردن کیفیت و پایین آوردن قیمت می‌تواند وارد رقابت سالم شده و موازنه بازار را به نفع خود تغییر دهد. همچنین تولیدکنندگان نباید از زیر بار مسئولیتی سنگینی که دارند شانه خالی کنند و با اندک ناملایمتی که می‌بینند میدان را به نفع رقیب خارجی واگذار کنند. همچنین تولیدکنندگان باید در امر تبلیغات و تکریم مصرف‌کننده و خدمات پس از فروش و مشتری‌مداری هم بکوشند و در جریان فرهنگ‌سازی هم به مردم و هم به رسانه‌های ملی کمک کنند.

طبیعی است که بار اصلی فرهنگ‌سازی به عهده رسانه‌های رسمی است اما این مهم را دیگر ارکان نیز می‌توانند مدد برسانند. این مردمنده که با تقویت عرق ملی و تعصب ایرانی می‌توانند جلوی عرض اندام کالای خارجی به خصوص کالای قاچاق خارجی را بگیرند. ضمن اینکه می‌توانند با مطالبات به حق خود تولیدکننده‌ها را وادارند تا کیفیت محصولات خود را ارتقا بخشند. همچنین این مردمنده که می‌توانند از حاکمیت و گردانندگان اقتصادی بخواهند جایگاه تولید داخل را بالا ببرند. مردم می‌توانند حمایت از تولید داخلی را به فرهنگی بومی بدل کنند و آن را به مثابه غیرت ملی به نسل‌های بعد منتقل نمایند. آنها در بومی‌سازی کالای مورد نظرشان می‌توانند تولیدکنندگان را دنبال خود بکشند. اضافه می‌کنم که رکن مصرف‌کننده‌های مردمی مهمتر و موثرتر از دو رکن قبلی است زیرا هم حاکمان مسئولان از میان مردم سربلند می‌کنند و هم تولیدکننده‌ها و فعالان اقتصادی بخشی از بدنه مردمنده.

*دبیرکل دومین جشنواره فرهنگی هنری ایران ساخت